

Д а р ъ.

Знаете ли, хей, другари,
Природата даръ ме дари:
Да разбирамъ вси езици
На листенца и трѣвици.

Кога ида азъ въ полето,
Радостъ пълни ми сърцето,
Между цвѣтя миризливи —
Нацѣвтѣли въ наши ниви.

Всички трепкатъ, гледатъ мене
Сладки, хубави, засмѣни
И ми казватъ да не се крия,
Вънецъ отъ тѣхъ да увия.

А пъкъ птички сладкопойни
Пѣсни пѣягъ най-достойни;
Съ тѣхъ ме канятъ да живѣя
Дружно съ тѣхъ и азъ да пѣя.

Ц. Анчевъ.